

ԵՐԿՈՒ ԱՆՏԻՊ ՏԱՂԵՐ Ա. ՍԵՄԱԷՆ

ԺԱՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Կանճարեւէ խաղքին վըրայ,
Տըխուր է օրը այնպէ՞ս,
Կը սպասեմ երկար դեռ ես,
Ժամ մըմ է եւ ան չըլայ:

Կը յորդիմ, «Երբա՛մ այլեւս,
Եւ զուր է, գուցէ չըգայ»...
Ո՞վ գիտէ, քրմայք ազգկայ,
Ըսպասեմ, կուգայ քերեւս...»

Կերեւի ըստուքը մը գորշ
Փողոցի ծայրէն անա՛...
Կը յաւան որ իմէ ե՛թլայ,
Մըջուշ է եւ անորոշ:

Ըստուքը կուգայ, կանցնի,
Կուշանայ իմէք, տակայն.
Օ՛, օքը ցուրտ է այնին
Եւ օրը կը տժգումի...»

Տիկին Ս. . . . ին

Ինչ փոյք,
Կապոյն
Աչժերթուդ մէջ երկիմքն ու զիս ունիք քանուած,
Ու շատ
Շըւայտ
Սեղաններու զիս՝ խե՛ղն տըղայ՝ կ'տանիք անդարձ:
Աւա՞զ,
Շատ վաղ
Զեր վարմին մէջ ենզ, քախտաւոր իմկայ ես զահ,
Եւ զուր
Այլուր
Կուգեմ վախչիլ, մերն եմ, զիտէք, վատահ ու զոհ:
Փորձեն
Անել
Այս ուղիեն ես դառնալ, արդ, օ՛, շատ ուշ է,
Ու զուր
Տըխուր
Զանց մ'նեռաւոր կարսւած պամն իմն կը յուշէ:

Փարիզ, 1929

Ա. ՍԵՄԱԷՆ
(Գեղամ Աթմաճեան)

ՓՈԹՈՐԻԿ

Պարմանուչի՛, եւ դու պարման սիրահար,
Լսպառնալից փոթորիկն է վերահաս,
Անցէք առաջ ու վաղեցէք անդադար,
Ոչ մէկ արեւ կընայ լուծել ամսկեն այս:

Վերադարձի կամուրջներն չեն փուլ եկան.
Հետապնդող փոթորիկն է իմստ անդութ.
Բազկառարած վաղեցէք դուք. Այսօրուան,
Վաղուան խոստումն աւանդական՝ սուս է, սուս...

Լու կնճըլը

ՎԱՀՐԱՄ ՍՈՅԵԱՆ